

EXERCICI 1

En aquest enllaç trobaràs un vídeo explicatiu sobre la situació social de la llengua al segle XVIII i sobre el concepte literari de *Decadència*:

Prohibició de la llengua. La *Decadència*.

<https://polimedia.upv.es/visor/?id=6e05bdb5-991a-174c-b0d3-92463396c9af#>

Després d'haver visionat el vídeo, per què molts estudiosos de'aquest període són reacs a l'etiqueta "Decadència"?

EXERCICI 2

Llig aquest fragment extret d'una obra de teatre del Renaixement i digues quina de les característiques que has estudiat pots observar-hi.

SENYORA. Quin drap tan net!
Axí com la tua cara.
No em vull hui pintar, Guzman,
perquè vejau que sabem
en València, quan volem,
parer bé a la castellana.
GUZMANA. *Tal sea a osadas mi vida
com sin pintar esté.*

SENYORA. Mes digau, per vostra fe:
no us par que em só aflauida?
GUZMANA. *No, señora en mi consciencia
tal se esté cual está a osadas,
mire de gordas lisiadas
las más damas de Valencia.*
SENYORA. Bé està la carn sobre els ossos.
GUZMANA. *Mas no tanta.*

JOAN FERRANDIS D'HERÈDIA
La vesita. Edicions 62/Orbis

EXERCICI 3

Llig el text següent i comenteu-lo a classe:

MÒNSTRUO

Diumenge, a 23 de setembre de 1612, entre nou i deu hores ans de migjorn, en València en lo carrer dit de la Travessa de Figuerola, que és de la travessa de Sant Felip del carrer de Sant Vicent al carrer de Reglons, en casa de la madrina Isabel Joan Franca parí una dona secreta un mónstruo del modo següent, lo qual tenia en un llebrell de terra verd: dos caps distints i cada cap amb tota sa perfecció de cabells, ulls, nassos, orelles, boca i barba i coll i fins als pits tots distints; i el melic que era de dos però apegats i pareixia un melic a soles; i una natura de dona [...] i tres cames, les dos ben tallades amb cinc dits en cascun dels dos peus i un altre peu amb sa cama que eixia com des de l'espina damunt del ses amb huit dits; i un cos de les criatures era més gran un poc que l'altre, i mostrava ser home i l'altre més xic hi mostrava ser de dona, i reconeuent-los molt bé sempre se tornaven a abraçar com si foren vius.

PERE JOAN PORCAR. *Dietari, 1589-1628.* Edicions Alfons el Magnànim